

udateret

AFSENDER

Ernst Trier

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Vallekilde

Arkivplacering:

Mappe 108 nr. 40a-b.

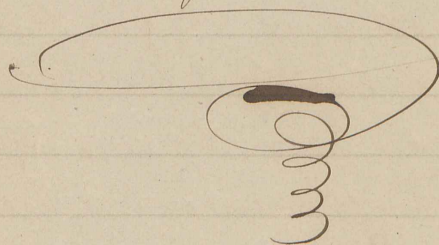
DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

brødt, for at sætte det igennem, at jeg
især har foretaget det med hende
Peder i spidsen med frø og, ^{meget} ~~især~~ frø
Hort søde brøder.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 108 Nr. 40A

Hvor det mere mig, at have lidt om killede
om Peder og Hanne! Jeg naturligvis vil
jag gerne ridde for Dem, når De
tror til mit høre eller kan have
gavn der af! Det jeg ellers kunde give
Dem en visning på horder! Dødsfri
har en dejlig Qatter. Mon kan ikke
blive gift med en Sabmonsen? Jeg
synes, at hun måtte passe til i den
en Hanne. Det er bedst, at der
er så langt mellem Valkhede, København
og jeg er bleven sådan især stakket
Hvor vilde det ellers være forment at se

met under det billedes tilbliven —
 Med henpaa det spørgsmålet om dug til
 bordet, — kan jeg meddele Dem, at det
 ord, bord = dug, finder ikke i sig selv,
 så man rimeligvis ikke ^{kan} bryd sådan. Billedet
 fra Egypten og det materne Fæderland viser
 det samme. — I det den ældste tid, ligesom
 man kom i forbindelse med Skogren og Babylon
 så man tilbord. Da man senere begyndte
 at bygge tilbord, tordnede profeterne (Isaie
 Amos o. andre) der imod. Man betragtede det
 som indførelse af blodagtig og forvædet Dyr
 skik. Altså: man så tilbord. Men hvad
 så man på? Rimeligvis at almindelig
 den bare gjorde (på samme måde som ~~et~~
 billeder fra Egypten ^{og materne Fæderland} viser det.) med et ganske
 lavt tilbord foran sig. Dog bryd man
 fædder ~~et~~ ^{træ} også atok. (Luk. 2 Kong.
 4, 10) Men det blev nok oftest betragtet som
 køden-sad. Man bryd aldrig Kød
 og gaffel. Man bryd sine fingre,
 og man skulde først til munden, først

3
pærfangs, længsmænd og tørmæltat. —
I Smiths Dictionary of the bible II side 284
(under ordet "Meal") findes et lille kildet
som er ret oplysende: 3 forrenede mænd sadde
på jorden, med hordet løst, og spisende med
fingrene, men de tyende etå bag ud, og med
drille, da med en isft. — Inden ved jeg
intet om hele ^{bestemt} om, hvor offermællendene holdes.
Jeg synes neppe, at jeg kan tænke, at det var
i selve Taboradlet, som jo ikke var meget
stort. Men når der siges, at Elbano, dog
op til Lilo — men han da ikke havde
sit telt med, og så næst intet maties og melkon
vækkerne i sit telt ved siden af lyfke?
Jeg tilløber to at tro det, men her intet
bestemt sig endnu derom. — Jeg er næsten ang-
sender dem deres smil bemærkede, fordi de
selv har bedt mig derom. Men bare de
an ikke bliver lidt angst derover! For det
kan jo let ske, at de komme den
Kenatruiske composition på trost.
Og end den angst, har den jo have

4
sige frihed og bære for lov til at
forme sig uden at være bændet af andre
kræfters oplysninger. Det er jo en hel anden
sag for os, der skal møde med ord i vor
fortælling. — Men som sagt: jø hører,
at jø ikke gøre fortælling ved at vende dem
og mere de end i at færd min viden
hed.

Skil Rolf hiler til Dem og hustru og
sønnerne — regner De ikke, at man har
en stolt fornemmelse, når man taler sådan
om sønner i fortælling!

Godt nyt!

Deres ven

M. M.

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 108 Nr. 40 B

Hjærtelig hilsen og tak for viden fra
deres ven

Poul Hansen

Hils deres hustru, hustru og Peter;

hvorvidt derind familiært yngre mellem byder sig an
en hilsen, for jeg ikke have nogen mening om, da end bekendt har været i det kort.